

РЕШЕНИЕ

№ 3865

гр. София, 12.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2884** по описа за **2023** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на „ДИЗЕЛ ЮНАК“ ООД с ЕИК[ЕИК], подадена чрез управителя му Е. Б., срещу Решение № 4404/18.11.2022г. по АНД № 14709/2021 на Софийски районен съд, 134 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №4508/2019 от 05.05.2020г., издадено от началник на отдел М.- Югозападна при Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ при Ц., Агенция „Митници“, с което на основание чл. 109, ал. 1 от Закона за акцизните и данъчните складове /ЗАДС/ на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 / две хиляди/ лева и на основание чл. 124а, ал. 1 от ЗАДС „лишаване от право да упражнява производствена дейност“ за срок от 1 /един месец/, за извършено нарушение на по чл. 109, ал. 1 във вр. с чл. 60. ал. 1 от ЗАДС.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно, необосновано и постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон. Оспорва се изводът на СРС, че доколкото е заплатен акциз, равняващ се на 0,645 лв. на килограм, то

дружеството не е изпълнило второто предвидено кумулативно изискване, посочено в разпоредбата на чл. 59, ал. 4 от ЗАДС. Сочи, че задължението за определяне на дължимия акциз е на лицето, което е задължено за внасянето на акциза в бюджета, което в случая е продавача - „Плама Груп“ ЕООД, поради което допуснатата грешка/неточност от страна на „Плама Груп“ ЕООД при посочването на акциза 0,645 лв./кг., вместо действителните 0.646 лв./литър, предвид предназначението на базовото масло, не може да се вмени във вина на санкционираното дружество. По отношение на другите компоненти на добавката за дизелово гориво, представляващи 6 % от крайния продукт, сочи, че за вложените компоненти толуол, представляващи 6 % от крайния продукт са представени на проверяващите органи документи за платен акциз, които обаче не са обсъдени в производството. Нито в административнонаказателното производство, нито в съдебна фаза са обследвали какъв е размера на заплатеният от дружеството акциз за всички вложени компоненти, тъй като разпоредбата на т. 2 на ал. 4, чл. 59 от ЗАДС предвижда, да не е по - малка сумата на платения акциз на един литър от компонентите - (всички компоненти, не само на един), спрямо дължимия акциз на готовия продукт, т.е. потвърденото от районния съд НП № 4508/2019/05.05.2021 г. е издадено при неизяснена фактическа обстановка. За неправилни намира и изводите на СРС по отношение на „доказана“ вина от страна на „Дизел Юнак“ ЕООД. Сочи и че следва да се приложи чл. 28 от ЗАНН, тъй като евентуалното ощетяване на бюджета с по - малко от 20 (двадесет) лв. за цялото задържано количество - 233.5 литра. Счита, че наложената на основание чл. 109 от ЗАДС санкция е прекомерна. Претендира се отмяна на решението на СРС и на потвърденото с него наказателното постановление.

Ответникът, чрез процесуален представител юрк. В., в съдебно заседание, взема становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

В производството пред въззивния съд е установена следната фактическата обстановка: на 07.08.2019г. служители на М. Югозападна, ГД МР при Ц., Агенция „Митници“ извършили проверка на обект, находящ се в [населено място], [улица]-цех за производство на добавки за енергийни продукти. Същият бил стопанисван от дружеството. Установено било, че в цеха се произвеждат и опаковат добавки за дизел, бензин, LRG и масло, като за целта се смесват базово масло с разредители от различни видове.

В хода на проверката от страна на дружеството била предоставена фактура № [ЕГН]/16.07.2019г. с доставчик „Плама Груп“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] и получател дружеството- жалбоподател. Видно от представената фактура за намиращият се в цеха дизел бил заплатен акциз 0,645 лв. или общо 464 лв., като било предоставено и платежно нареждане №292725/30.01.2019г.

За извършената проверка бил съставен протокол за извършена проверка №

19BG9910A034189 от 07.08.2019г.

В хода на административно наказателното производство била назначена митническа лабораторна експертиза № 06_09.08.2019г./08.10.2019г. съгласно заключението на която установената плътност била 847,7кг/куб.м.

Въз основа на извършената проверка свидетеля Г. С. на длъжност „старши инспектор“ в ГД „М.“, ТО „М. Югозападна“ съставил срещу дружеството-жалбоподател АУАН №3147 от 07.11.2019г. Със същият било прието, че дружеството извършва дейност по производство на енергийни продукти не в данъчен склад. Актът бил съставен в присъствието на двама свидетели и бил връчен на представител на дружеството на 12.11.2019г. срещу подпис. Срещу така съставения акт било подадено възражение с вх. №32-329936/15.11.2019г. В същото било посочено, че дружеството разполага с документ за платен акциз за останалата част от веществата, които смесва, а също така, че се касае за допусната техническа грешка при заплащането на акциза.

Въз основа на съставения акт и като приел възраженията направени от дружеството за неоснователни наказващият орган след издирване на представител на дружеството издал процесното наказателно постановление в негово отсъствие.

Въззивният съд е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че несъмнено е установено нарушение на чл.109, ал. 1 във вр с чл. 60, ал.1 от ЗАДС, не са допуснати съществени нарушения на производството и санкцията е в размера на законоустановения минимум по чл.109, ал. 1 ЗАДС. Въззивният съд е приел също, че характерът на регулираните отношения, изключва маловажността на деянието.

Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и в съответствие с тях правилно е възприел фактическата обстановка, като подробно и мотивирано е обсъдил всички доказателства по делото и е обвързал изводите си с фактите по делото. В проведеното административно-наказателно производство от страна на ответника не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяна на НП. При напълно изяснена и подробно описана фактическа обстановка, СРС е достигнал до законосъобразни правни изводи, които касационната инстанция изцяло споделя.

Правилно и в съответствие с доказателствата по делото са и изводите на СРС, че от страна на касатора е извършено административното нарушение визирано в НП, което е безспорно установено. Отговорността на дружеството жалбоподател е ангажирана за това, че същото е произвело акцизни стоки по смисъла на чл.59, ал. 2, т. 5 от ЗАДС, а именно общо 233,5 литра добавка за дизелов гориво извън данъчен склад, с което е осъществило състава на чл.109, ал. 1 във вр с чл. 60, ал.1 от ЗАДС. Разпоредбата на чл. 60, ал. 1 от ЗАДС вмениява задължение производството да бъде извършвано само в данъчен склад за производство и складиране, като са посочени и изключения.

От събраните в хода на проверката данни, както и от резултатите на лабораторните експертизи, и като се има предвид дадените писмени обяснения по случая от дата 07.08.2019г. на Е. Б., в качеството му на управител на дружеството „Дизел Юнак“, се установи, че в конкретния случаи дружеството произвежда добавка за дизелово гориво, за която дейност закупува от „Плама Груп“ ЕООД, единия компонент - база за добавка. Към тази база се добавят в определени пропорции други

вещества /разредители/ и след тяхното смесване се опаковат в пластмасови бутилки и се етикетират.

В чл. 59 от ЗАДС, са установени определянията за производство на различните видове акцизни стоки. В ал. 2 на чл. 59 от ЗАДС е законоустановено кои дейности се включват в производството на енергийни продукти, а в ал. 4 е установена хипотеза, съгласно която не се счита за производство на енергийни продукти, дейността, при която извън данъчен склад се използват енергийни продукти заедно с други енергийни продукти или други материали, при наличие на две кумулативни условия, а именно: 1. А. върху компонентите е вече заплатен и 2. Платената сума не е по-малка от сумата, която би била дължима върху готовия продукт, получен от компонентите.

С цел установяване на наличие на условието по чл. 59, ал. 4, т. 2 от ЗАДС, а именно: дали платената сума на дължимия акциз е или не е по-малка от сумата, която се дължи върху готовия продукт, получен от компонентите, следва да се извърши сравнение между двата дължими акциза за стоката, установена в хода на проверката.

За целите на сравнителния анализ между акцизната ставка за крайния продукт /добавка за дизелово гориво/ определена при данъчна основа в литри и акцизната ставка, върху която е заплатен акциза за базовото масло, определена при данъчна основа в килограми, е извършено преобразуване на количеството базово масло от килограми в мерна единица литри на основание установената плътност 847,7 кг/куб. м, съгласно изготвената от Централна митническа лаборатория при Ц., Агенция „Митници“ митническа лабораторна експертиза /М. № 06_09.08.2019/08.10.2019г./ След извършване на съответните аритметични действия на база установената плътност от 847,7 кг/куб.м е установено, че 1 /един/ килограм базово масло се равнява на 1,180 л. /един литър и сто и осемдесет милилитра/. Предвид това се установява, че за 1 /един/ литър базово масло, съгласно представената в хода на проверката фактура № [ЕГН]/16.07.2019 г. е заплатен акциз в размер на 0.547 лв./литър. При условие, че дължимият акциз за готовия продукт /добавка за дизелово гориво/, съгласно разпоредбите на чл. 32, ал. 9, вр. с ал. 1, т. 3 от ЗАДС е 646 лв. за 1000 литра или 0.646 лв./литър, то заплащането на акциз в размер на 0.547 лв./литър за единия компонент - базово масло, представляващ 94% от крайния продукт, представлява неизпълнение на второто условие на разпоредбата на чл. 59, ал. 4 от ЗАДС, а именно това по т. 2 - сумата на платения акциз на един литър да не е по-малка от сумата, която би била дължима върху готовия продукт, получен от компонентите. По отношение на другите компоненти на добавката за дизелово гориво - летливи органични вещества, представляващи 6 теглови % от крайния продукт, както правилно е посочил СРС, не е установено заплащане на акциз. В случая дружеството е заплатило акциз в размер на 0,547 лв./литър, което е по- малко от дължимия акциз върху готовия продукт /добавка за дизелово гориво/, а именно: 0,646 лв./ литър.

Предвид изложеното, дейността на „Дизел Юнак“ ООД, не попада в хипотезата на чл. 59, ал. 4 от ЗАДС, тъй като не са изпълнение кумулативно двете посочени условия, установени в т. 1 и т. 2, тъй като за производство на добавка за дизелово гориво , осъществено чрез смесването на няколко компонента, един от които е базово масло /смазочно минерално масло с код по КН 27101999/ представляващо 94 % от крайния продукт, е платен акциз в размер на 0,547 лв./литър, което е по-малко от дължимия акциз върху готовия продукт /добавка за дизелово гориво/, а именно: 0,646 лв./литър.

Във връзка с гореизложеното, настоящата инстанция намира, че се явява

доказано от обективна страна извършеното нарушение на разпоредбата на чл. 60, ал. 1 от ЗАДС, доколкото дружеството е извършвало опаковане и преопаковане на енергийни продукти, извън данъчен склад за производство и складиране.

В настоящия случай приложение намира чл. 83 ЗАНН, съгласно който отговорността на юридически лица и еднолични търговци е обективна, безвиновна, не може да се обсъжда въпросът за вина, тъй като никое юридическо лице не може да прояви вина в поведението си, защото това е присъщо само за физическите лица, притежаващи съответната правоспособност и дееспособност. Предвид това, възражението на дружеството в този смисъл е неоснователно.

Неоснователни са и възраженията на касатора за несъответствие на оспореното от него решение с материалния закон, свързани с възможността за прилагане в случая на института за маловажност на нарушението.

Прилагането на чл. 28 от ЗАНН не е изключено, въпреки наличието на изрична нормативна регламентация в специалния закон - чл. 126б от ЗАДС. Съгласно разпоредбата на чл. 126б, ал. 1 от ЗАДС за маловажни случаи на нарушения по чл. 118, чл. 120, чл. 122, чл. 123, чл. 126 и чл. 126а, установени при извършването им, митническите органи могат да налагат глоби с фиш по реда и в размерите, установени в чл. 39, ал. 2 от ЗАНН, като в ал. 2 на чл. 126б от ЗАДС е регламентирано, че маловажни случаи по, ал. 1 са тези, при които двойният размер на акциза за стоките - предмет на нарушението, не надвишава 100 лв. Очевидно специалната правна уредба е относима само за изрично посочените нарушения - т.е. за деяния, квалифицирани по чл. 118, чл. 120, чл. 122, чл. 123, чл. 126 и чл. 126а от ЗАДС. В този смисъл освобождаването от административнонаказателна отговорност при прилагането на общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН за административно нарушение по чл. 109, ал. 1 във вр. с чл. 60 от ЗАДС, законодателно не е изключено.

В случая, обаче, няма основания нарушителят да бъде освободен от административнонаказателна отговорност чрез прилагането на чл. 28 от ЗАНН. Установените по делото факти не сочат наличието на смекчаващи обстоятелства, обуславящи определянето на деянието като такова с по-ниска степен на обществена опасност спрямо типичните нарушения от този вид, с оглед конкретните обективни и субективни условия. Основания за третиране на процесния случай като маловажен не се констатира, тъй като количеството на произведените акцизни стоки е достатъчно значително. Административно наказателният процес е строго нормирана дейност, при която за извършено административно нарушение се налага и съответното наказание, като прилагането на санкцията на правната норма във всички случаи е въпрос на законосъобразност, не на целесъобразност. В случая сочените от касационния жалбоподател обстоятелства могат да бъдат преценени като смекчаващи обстоятелства по смисъла на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН, релевантни за определяне размера на следващото се за извършеното нарушение наказание, и които са взети предвид от административнонаказващия орган при налагане на санкция в предвидения по чл. 109, ал. 1 от ЗАДС минимален размер.

По изложените съображения настоящият състав намира за неоснователни възраженията на касатора, а решението на Софийски районен съд като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила. Не са налице пороци на решението, съставляващи касационни основания по смисъла на НПК, които да водят до неговата отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК, вр.чл.63д, ал.1,

предл.2-ро ЗАНН, своевременно заявеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и следва да бъде уважено, като при съобразяване с предмета на делото и проведеното едно съдебно заседание с участието на представител на ответника се присъдят 80 лева-чл.26е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от гореизложеното на основание чл.221, ал.2 от АПК вр. чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4404/18.11.2022г. по АНД № 20211110214709/2021 по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА „ДИЗЕЛ ЮНАК“ ООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Агенция „Митници“ сумата в размер на 80 (осемдесет) лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.